

Vážení přátelé nenáročné rodinné turistiky

Opět se rok s rokem sešel a my se tak znovu scházíme při příležitosti vzpomínky na slavnou postavu našich regionálních dějin – mlynáře Ferdinanda Těška.

Náš vědecký tým ani letos nezhálel a mnohaměsíční úsilí při archeologickém průzkumu lokality u Panského mlýna bylo završeno nečekaným, ale o to vzácnějším nálezem. Jedná se o zcela unikátní torzo holenní kosti medvěda hnědého. Radiokarbonovou metodou poločasu rozpadu vápníku byla smrt medvěda datována na 22. 6. roku 1428, přibližně kolem 23. hodiny. Podle tvaru lomu kosti usuzujeme, že kost byla zlomena prudkým úderem ostrým předmětem. Rána byla vedena ohromnou silou ve směru zprava na levou zadní končetinu. Ale to zdaleka není vše. Z rozboru DNA zbytků kostní dřevě vyplývá, že šlo o dospělého samce trpícího zvláštní genovou mutací, která jak se zdá, by mohla být příčinou postupného a zatím ne příliš vyjasněného vymírání celé populace medvěda hnědého na území našeho dnešního státu. Domníváme se, že při transkripci jednotlivých sekvencí genů došlo k chybě, která se projevovala sklonem ke konzumaci zkvašeného ovoce. A jak je známo, v 1. polovině 15. století u nás docházelo k prudkému rozmachu ovocnářství a to v první fázi výsadbou planých třešní, švestek a jabloní v okolí lidských sídel a později také snahou o šlechtění jednotlivých odrůd.

Z uvedených předpokladů tedy náš tým sestavil hypotetickou rekonstrukci, co se vlastně toho dne před skoro šesti sty léty stalo.

Tak jako téměř každý večer se vracel náš hrdina Těšek z večerní seance v místní putyce a když už byl téměř u svého mlýna, zaslechl z křovisek podivný šramot. Nemýlil se, byl to huňáč. Tenkrát bylo setkání s medvědem na denním pořádku, neboť byli přemnoženi a vlivem zmíněné mutace ztráceli jakýkoliv ostych před lidmi. A lidé byli taky samozřejmě na setkávání podobného druhu připraveni, většinou pro každý případ nosili s sebou soupravu pro boj s medvědem, která zahrnovala středně velký rýč, špagát a trochu Rumu na pomazání. Samozřejmě výhodu měl ten, kdo při večerní seanci preferoval Rum, ten už tak smrděl, že se už mazat ani nemusel. A proč právě Rum? Naši prapředci vyzorovali, že Rum na rozdíl od ovocných destilátů medvědy odpuzuje, takže funguje vlastně jako repelent. No a Těšek zrovna patřil k příznivcům Rumu a že

se s tím onen večer nepáral, vrávoravou chůzí došel až k huňáči. A jelikož i huňáč pozřel něco zkvašených třešní a už málo vnímal repelent, mělo jejich setkání fatální dohru. Těšek nadopovaný Rumem vytáhl ze soupravy rýč a místo aby plácnutím plochou stranou rýče medvěda omráčil a svázal, tak mu amputoval levou zadní nohu pod kolenem. Pak už jen bezradný medvěd odkulhal po třech do blízkého lesa a Těšek si pro silnou opilost svou chvíli slávy ani moc neužil a odebral se na lože do svého mlýna, aby byl ráno opět v pohodě na svém pracovišti – ve mlýně.

Touto naši teorií se vysvětluje i to, proč jsou v našem regionu na vánočním stole tolik oblíbené medvědí pracky...

Příjemné zážitky v temných lesích přejí pořadatelé...